Povinná mlčenlivost zdravotníků a její prolomení podle současné právní úpravy – 1. část

JUDr. Šárka Špeciánová

Ústav veřejného zdravotnictví a medicínského práva 1. LF UK, Praha

Tento článek pojednává o povinné mlčenlivosti zdravotníků, popisuje její věcný rozsah. Jsou rozebírány situace, které nejsou dle platné právní úpravy považovány za prolomení povinné mlčenlivosti. Dále se tento článek zaměřuje na rozbor spolupráce zdravotníků se soudy v občanskoprávním řízení a v trestním řízení a rovněž na jejich spolupráci s Policií ČR.

Klíčová slova: povinná mlčenlivost zdravotníků, prolomení mlčenlivosti zdravotníků, oznamovací povinnosti zdravotníků, spolupráce zdravotníků se soudy v občanskoprávním řízení, v trestním řízení a s Policií ČR.

Confidentiality obligation of health care professionals and its breaking under the current legislation – Part 1

This article deals with the confidentiality obligations of health care professionals, it describes material scope of such obligations. Situations are described which are exempt from such mandatory confidentiality under the applicable legislation. This article also examines the cooperation of health professionals with courts in civil proceedings and in criminal proceedings and cooperation with the Police of the Czech Republic.

Key words: confidentiality obligations of health care professionals, exceptions to the confidentiality obligation of health care professionals, reporting duties of health professionals, cooperation of health care professionals with courts in civil and in criminal proceedings, cooperation with the Police of the Czech Republic.

Úvod

Zdravotnickí pracovníci se při výkonu povolání každodenně dozívají informace, které podléhají povinné mlčenlivosti. Povinná mlčenlivost zdravotníků je definována v zákoně o zdravotních službách, její možné prolomení je však upraveno v nejrůznějších právních předpisech v oblasti medicínského, trestního a správního práva. Pro praktickou orientaci zdravotníků je toto velmi obtížné, neboť právní úprava je roztržštěná. Proto si dále uvedme dílčí právní úpravy umožňující či požadující prolomení široce pojaté mlčenlivosti zdravotníků. Zdravotnický pracovník by se měl v této oblasti práva orientovat, neboť porušení zákonné povinné mlčenlivosti je nejenom etické provinění, ale může vzniknout i právní odpovědnost na úrovni občanského či trestního práva.

Právní úprava povinné mlčenlivosti zdravotnických pracovníků je ukotvena v zákoně o zdravotních službách⁽¹⁾, který tuto oblast/mlčenlivost definuje tak, že poskytovatel je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

Kdo je vázán touto povinnou mlčenlivostí?

Povinná mlčenlivost platí pro zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky v souvislosti s výkonem jejich povolání (rovněž platí i pro pracovníky, kteří již nevykonávají své

povolání a informace získali v souvislosti s bývalým výkonem povolání. To znamená, že tato povinnost není nikterak limitována časem).

Osoby získávající způsobilost k výkonu povolání zdravotnického nebo jiného odborného pracovníka mají rovněž tuto zákonnou povinnost, stejně tak členové odborných komisí podle zákona o specifických zdravotních službách.

Problematika nahlížení do zdravotnické dokumentace úzce souvisí s ochranou informací vedených ve zdravotnické dokumentaci. Platná právní úprava upravuje i rozsáhlý výčet osob, které mohou nahlížet bez souhlasu pacienta do zdravotnické dokumentace⁽²⁾, a tak se pochopitelně dozívá zákonem chráněné infor-

1. K tomuto blíže úprava v ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

2. K tomuto blíže ustanovení § 65 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

mace. I tyto osoby mají povinnou mlčenlivost. Uvedme⁽³⁾ např. osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání, které se podílejí na výkonu působnosti správních orgánů, pověřené zdravotními pojišťovnami k provádění činností dle zákona o veřejném zdravotním pojištění či pověřené Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Dále pak osoby podílející se na evidenci údajů nebo na kontrole sdělování údajů do Národního zdravotnického informačního systému, soudní znalci ve zdravotnických oborech, lékaři Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, Veřejný ochránce práv v souvislosti s vlastním šetřením⁽⁴⁾.

Tento článek je zaměřen na výčet a rozbor situací, ve kterých se další osoby dozví informace o zdravotním stavu pacienta nebo informace s tím související, a to na základě velmi různorodé právní úpravy. Pochopitelně i tyto osoby mají zákonnou povinnost mlčenlivosti o těchto informacích.

Jaký je věcný rozsah povinné mlčenlivosti?

Jsou to nejen veškeré informace o zdravotním stavu pacienta, které pacient poskytl zdravotnickému pracovníkovi, ale i informace, které se zdravotnický pracovník dozví při komunikaci s osobami blízkými či dalšími zdravotnickými pracovníky, informace ze zdravotnické dokumentace⁽⁵⁾. Může se tak jednat o osobní, rodinné, profesní informace, stejně tak o informace popisující sociální situaci pacienta a/či jeho rodiny, též i sexuální orientaci, náboženské vyznání a i možné názory na nejrůznější problematiku. Zkrátka se jedná o komplexní ochranu všech informací, které se dozví zdravotnický pracovník při výkonu svého povolání. Povinná mlčenlivost zdravotnického pracovníka nezaniká smrtí pacienta.

V praxi je nezbytné stanovit určité **výjimky, které se nepovažují za porušení povinné mlčenlivosti**. Pokud by toto nebylo stanoveno platnou právní úpravou, činilo by nakládání s informacemi o pacientovi poměrně velké potíže. Proto v zákoně o zdravotních službách je definované, že předávání informací nezbytných pro zajištění návaznosti poskytovaných zdravotních

služeb není bráno jako porušení povinné mlčenlivosti a děje se tak i bez souhlasu pacienta.

Takto jsou informace předávány i z důvodu konzultace zdravotního stavu pacienta, ale i pro další vyšetření či předání do péče jinému poskytovateli zdravotních služeb. Je vhodné zdůraznit, že se tak děje i v případech předání do péče poskytovatele sociálních služeb. To je naprosto nezbytné a logické, nepředání potřebných informací by naopak mohlo poškodit pacienta při poskytování zdravotních a sociálních služeb od následného poskytovatele.

Zajištění návaznosti poskytovaných služeb je prostřednictvím předání zprávy o poskytnutých zdravotních službách registrujícímu praktickému lékaři (pokud je mu znám). Obdobně se předávají informace poskytovateli zdravotnické záchranné služby; zákon zde ale předpokládá, že tyto informace budou vyžádány. Stejně tak se postupuje ve vztahu k pacientovi. Pokud pacient požádá o předání zprávy o poskytnutých zdravotních službách, má právo tuto zprávu obdržet⁽⁶⁾.

Je-li poskytovatel zproštěn mlčenlivosti pacientem⁽⁷⁾ a sděluje-li údaje nebo tyto skutečnosti v rozsahu zproštění, není jeho jednání považováno za porušení povinné mlčenlivosti. Toto je právo pacienta je čistě na něm, zda tohoto využije. Není sice stanovena forma tohoto právního úkonu pacienta, lze však doporučit písemnou formu s přesně stanoveným rozsahem zproštění mlčenlivosti.

Zákon o zdravotních službách odkazuje na jiné právní úpravy prolomení mlčenlivosti zdravotníků, neboť deklaruje, že sdělování, popřípadě oznamování údajů nebo jiných skutečností podle právních předpisů není porušení povinné mlčenlivosti, pokud z právní úpravy vyplývá, že údaje nebo skutečnosti lze sdělit bez souhlasu pacienta.

Za porušení mlčenlivosti se rovněž nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností poskytovatelem v nezbytném rozsahu pro ochranu vlastních práv v trestním řízení, občanskoprávním řízení, rozhodčím či správním řízení. Dále při sdělování skutečností soudu

nebo jinému orgánu, je-li předmětem řízení před soudem nebo jiným orgánem spor mezi poskytovatelem (jeho zaměstnancem) a pacientem nebo jinou osobou uplatňující práva na náhradu škody nebo ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Pacient tedy nemůže zakázat, aby informace byly takto využity při obhajobě zdravotnického pracovníka či při obraně proti podané žalobě pacienta či jeho rodiny.

Za porušení povinné mlčenlivosti se nepovažuje, pokud:

- jde opředávání informací nezbytných pro **zajištění návaznosti** poskytovaných zdravotních či sociálních služeb;
- jsou informace předávány za účelem **konzultace** zdravotního stavu pacienta;
- je poskytovatel **zproštěn mlčenlivosti pacientem** a sděluje-li údaje nebo tyto skutečnosti v rozsahu zproštění;
- jsou sdělovány údaje v nezbytném rozsahu **pro ochranu vlastních práv** v trestním řízení, občanskoprávním řízení, rozhodčím či správním řízení;
- poskytovatel zdravotních služeb předává soudnímu znalci, znaleckému ústavu, komoře či odborníkovi, kterého si zvolí, též kopii zdravotnické dokumentace vedené opacientovi za účelem **vypracování znaleckého nebo odborného posudku** vydaného obhajobou, nebo účastníkem v občanském soudním řízení (obdobná úprava je uvedena i pro řízení prováděná orgány komory, jejímž členem je zdravotnický pracovník).

V době, kdy absentovala tato zákonná úprava, bylo pro zdravotnické pracovníky problematické vést svoji obhajobu, pokud pacient podal návrh na zahájení občanskoprávního řízení, či podal trestní oznámení na zdravotnického pracovníka. Zdravotnický pracovník tak nemohl zmínit informace vedené ve zdravotnické dokumentaci na obhajobu svých práv, což již bylo změněno⁽⁸⁾. Od účinnosti zákona č. 372/2011 Sb, tj. 1. 4. 2012, je toto výslovně umožněno platnou právní úpravou.

K tomuto je ještě vhodné dodat, že poskytovatel zdravotních služeb je oprávněn předat soudnímu znalci, znaleckému ústavu, komoře či odborníkovi, kterého si zvolí, též kopii zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi za účelem vypracování znaleckého nebo odborného posudku vydaného obhajobou, nebo účastníkem v občanském soudním řízení. Obdobná úprava je uvedena i pro řízení prováděná orgány komory, jejímž členem je zdravotnický pracovník.

Doposud jsme se zabývali situacemi, které nejsou považovány za prolomení mlčenlivosti

3. Výčet je demonstrativní.

4. Veřejný ochránce práv je oprávněn činit šetření dle zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

5. K tomuto blíže úprava ve vyhl. č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů.

6. Určité omezení co do odbornosti poskytovatele též nacházíme v zákonné úpravě. Registrující poskytovatel v oboru zubního lékařství nebo v oboru gynekologie a porodnictví má povinnost předat zprávu jen v případech, kdy poskytnutí zdravotních služeb indikoval registrující poskytovatel v oboru všeobecného praktického lékařství.

7. Rovněž je možné, aby poskytovatele zprostil mlčenlivosti zákonný zástupce pacienta.

8. K tomuto blíže ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 372/2011 Sb.

s možnými právními následky a tyto výjimky z povinné mlčenlivosti jsou vnímány v zájmu samotného pacienta či ve veřejném zájmu. Nyní se zaměříme na **prolomení povinné mlčenlivosti, která je popsána v nejruznějších právních předpisech** a klade na zdravotnické pracovníky povinnost oznámit určité skutečnosti a bez souhlasu pacienta uvést informace obsažené ve zdravotnické dokumentaci.

Zdravotničtí pracovníci se mohou setkat se situací, ve které jsou požádáni o aktivní sdělení určité informace, tzv. **sdělení informací na vyžádání**. V tomto případě lze doporučit, aby zdravotník po dožadujícím subjektu jasně požadoval informaci, dle kterého právního předpisu tuto informaci požaduje. Tím má zdravotnický pracovník možnost se v této situaci řádně zorientovat a být si vědom řádného plnění oznamovací povinnosti.

Větší požadavky na právní povědomí zdravotníků jsou kladeny v souvislosti s **plněním nejruznějších oznamovacích povinností**, u nichž již zdravotnický pracovník není dotazován a žádán o sdělení informací.

Soudy v civilním řízení

Poskytovatel zdravotních služeb má tzv. aktivní oznamovací povinnost ve vztahu k místně příslušnému soudu podle sídla zdravotnického zařízení **při převzetí pacienta bez jeho písemného souhlasu do ústavní péče** ze zákonných důvodů (výčet situací uveden níže) nebo **při omezení pacienta ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem až během léčby**.

Pro úplnost nyní uvedme, v jakých případech je přípustná **hospitalizace bez souhlasu pacienta** či jeho zákonného zástupce (u nezletilých pacientů) nebo opatrovníka (u osob s omezenou svéprávností):

- při pravomocném rozhodnutí soudu o uložení ochranného léčení formou lůžkové péče
- při nařízení vyšetření zdravotního stavu podle trestního řádu nebo podle zákona o zvláštních řízeních soudních⁽⁹⁾

9. Např. pokud nelze duševní stav vyšetřit jinak, může soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce nařídít, aby obviněný byl pozorován ve zdravotnickém zařízení. Dle zákona o zvláštních řízeních soudních se tak může jednat o vyšetřování zdravotního stavu z důvodu řízení o svéprávnosti – na návrh znalce může soud nařídít, aby pozorovaný byl po dobu nejvýše 4 týdnů vyšetřován ve zdravotním ústavu, jestliže je to nezbytně třeba k vyšetření zdravotního stavu a nelze-li toho dosáhnout jinak.

- při nařízené izolaci, karanténě nebo léčení podle zákona o ochraně veřejného zdraví
- v případě bezprostředního ohrožení sebe nebo svého okolí u stavů spojených s duševními poruchami či návykovými látkami
- při stavu nouze vyžadující poskytnutí neodkladné péče bez možnosti získat souhlas pacienta

Nezletilého pacienta či pacienta s omezenou svéprávností lze bez souhlasu zákonného zástupce nebo opatrovníka hospitalizovat též v případě, jde-li o podezření na týrání, zneužívání nebo zanedbávání.

Ne však ve všech případech přípustné hospitalizace bez souhlasu pacienta je třeba, aby poskytovatel tuto skutečnost oznámil místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu podle sídla zdravotnického zařízení do 24 hodin⁽¹⁰⁾ od hospitalizace. Tuto oznamovací povinnost má pouze v těchto případech:

- pacient, který ohrožuje bezprostředně a závažným způsobem sebe nebo své okolí a jeví známky duševní poruchy, touto poruchou trpí nebo je pod vlivem návykové látky; pokud hrozba pro pacienta nebo jeho okolí nelze odvrátit jinak
- pacient při stavu nouze vyžadující poskytnutí neodkladné péče a zároveň jeho zdravotní stav neumožňuje, aby vyslovil souhlas
- pacient, který odvolal souhlas s hospitalizací a nadále existují důvody pro hospitalizaci bez souhlasu (nebo pokud zákonný zástupce či opatrovník odvolal souhlas s hospitalizací)
- pacient je dodatečně omezen ve volném pohybu použitím omezovacích prostředků⁽¹¹⁾ či ve styku s vnějším světem, i když byl hospitalizován na základě souhlasu

Hospitalizace a dodatečné omezení pacienta se soudem neoznamuje, jestliže byl souhlas ve lhůtě 24 hodin prokazatelným způsobem dodatečně vysloven.

Zákonná úprava neuvádí formu ani obsah⁽¹²⁾ tohoto oznámení. Rozhodně se doporučuje toto

oznámení učinit písemně a mít doložené, že oznámení bylo doručeno příslušnému soudu ve lhůtě 24 hodin od hospitalizace.

Jak postupovat, pokud **informace požaduje soud v občanském soudním řízení** a na požadované informace se vztahuje povinná mlčenlivost zdravotníků?

Na rozdíl od trestního řízení není soudce v občanskoprávním řízení oprávněn požadovat bez souhlasu pacienta údaje, které podléhají povinné mlčenlivosti. Proto v této situaci i soudce musí doložit souhlas konkrétního pacienta⁽¹³⁾ s poskytnutím těchto informací a s uvedením rozsahu, v jakém pacient zprošťuje zdravotnického pracovníka povinné mlčenlivosti⁽¹⁴⁾.

V praxi se můžeme setkat s požadavkem, aby poskytovatel zdravotnických služeb předložil soudu originál zdravotnické dokumentace či kopie zdravotnické dokumentace, která bude založena do soudního spisu. K tomuto je třeba vycházet z právní úpravy uvedené v zákoně

Shrme-li výše uvedené, aktivní oznamovací povinnost vyplývá:
<ul style="list-style-type: none"> ■ při převzetí pacienta bez jeho písemného souhlasu do ústavní péče ze zákonných důvodů; ■ při omezení pacienta ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem až během léčby.
Dále je důležitá informace, že soudce v občanskoprávním řízení není oprávněn požadovat bez souhlasu pacienta údaje, které podléhají povinné mlčenlivosti.

o zdravotních službách⁽¹⁵⁾, kde je uvedeno, kdo má právo požadovat kopie zdravotnické dokumentace. Soud ve výčtu oprávněných subjektů není.

došlo či kdy došlo k omezení ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem až v průběhu hospitalizace, popis situace a důvodů, za jakých došlo k těmto opatřením rovněž tak popis zdravotního stavu pacienta, aby soud mohl zhodnotit oprávněnost učiněných kroků poskytovatele zdravotních služeb.

13. Pokud by zdravotnický pracovník obdržel souhlas pacienta s poskytnutím informací komukoliv, je třeba zdůraznit, že vždy by tak mělo být písemně, s jasně uvedenou identifikací pacienta a s konkrétním rozsahem zproštění této povinné mlčenlivosti – zda se zproštění povinné mlčenlivosti vztahuje na veškeré informace uvedené ve zdravotnické dokumentaci či pouze na informace vztahující se např. k určitému onemocnění či k určitému časovému období anebo informace podstatné např. pro sjednání komerčního pojištění.

14. K tomuto blíže úprava v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád – ustanovení § 124 – Dokazování je třeba provádět tak, aby byla šetřena povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích chráněných zvláštním zákonem a jiná zákonem stanovená nebo státem uznávaná povinnost mlčenlivosti. V těchto případech lze provést výslech jen tehdy, jestliže vyslýchaného zprostil povinnosti mlčenlivosti příslušný orgán nebo ten, v jehož zájmu má tuto povinnost; přiměřeně to platí i tam, kde se provádí důkaz jinak než výslechem.

15. K tomuto blíže úprava v ustanovení § 65 odst. 2 zákona o zdravotních službách.

Do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi ale může bez souhlasu pacienta nahlížet soudem určený znalec ve zdravotnickém oboru, jestliže je to v zájmu pacienta nebo jestliže je to potřebné pro účely vyplývající z jiných právních předpisů, a to v rozsahu nezbytném pro vypracování znaleckého posudku pro potřebu trestního řízení nebo pro řízení před soudem podle jiných právních předpisů.

Postupy soudů v trestním řízení a Policie ČR při získání informací o zdravotním stavu

V oblasti trestního řízení je situace odlišná. Nejde-li o případ oznamovací povinnosti u trestného činu neoznámení trestného činu či nejedná se o překažení páchání trestného činu⁽¹⁶⁾, lze Policii ČR a dalším orgánům činným

16. Problematika trestných činů – nepřekažení trestného činu či neoznámení trestného činu bude upravena dále.

Č. 40/2009 Sb., trestní zákoník – § 367 trestný čin nepřekažení trestného činu – výňatek upraven ve vztahu k činnosti zdravotnických pracovníků.

Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že jiný připravuje nebo páchá trestný čin vraždy, zabití, těžkého ublížení na zdraví, mučení a jiného nelidského a krutého zacházení, nedovoleného přerušení těhotenství bez souhlasu těhotné ženy, neoprávněného odebrání tkání a orgánů, obchodování s lidmi, zbavení osobní svobody, vydírání, neoprávněného nakládání s osobními údaji, znásilnění, pohlavního zneužití, zneužití dítěte k výrobě pornografie, týrání svěřené osoby, a spáchání nebo dokončení takového trestného činu nepřekazí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta; stanoví-li tento zákon na některý z těchto trestných činů trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším.

Překazít trestný čin lze i jeho včasným oznámením st. zástupci nebo policejnímu orgánu.

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník – § 368 – trestný čin neoznámení trestného činu – výňatek.

Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že jiný spáchal trestný čin vraždy, těžkého ublížení na zdraví, mučení a jiného nelidského a krutého zacházení, obchodování s lidmi, zbavení osobní svobody, zneužití dítěte k výrobě pornografie, týrání svěřené osoby, a takový trestný čin neoznámení bez odkladu státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, bude potrestán odnětím svobody až na

v trestním řízení **podat informace bez souhlasu pacienta pouze se souhlasem soudce.** K tomuto blíže úprava v ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), dle které, nestanoví-li zvláštní zákon podmínky, za nichž lze pro účely trestního řízení sdělovat informace, lze tyto informace pro trestní řízení vyžadovat po předchozím souhlasu soudce. Pokud pacient nevyjádří souhlas s podáním informace, je možné **informace podat pouze na základě souhlasu soudce.** Toto je základní úprava, ze které jsou uvedeny následující výjimky:

■ Policie ČR může pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané nebo pohřešované osobě⁽¹⁷⁾ žádat od zdravotní pojišťovny nebo poskytovatele zdravotních služeb podání informací o době a místě poskytnutí zdravotních služeb této osobě. Tyto informace může použít pouze pro účely zjištění doby a místa pobytu osoby a nemůže žádat informace o zdravotním stavu této osoby. Pokud je třeba zjistit informace týkající se zdravotního stavu pacienta, tak je třeba postupovat podle pravidla uvedeného výše – vyžádat si souhlas této osoby (Policie ČR musí mít za tímto účelem písemný souhlas soudce). Tento dokument si pak zdravotnický pracovník zakládá do zdravotnické dokumentace dotčeného pacienta.

Policie ČR může za účelem zjištění totožnosti neznámé mrtvoly žádat o poskytnutí údajů ze

tří léta; stanoví-li tento zákon na některý z těchto trestných činů trest mírnější, bude potrestán oním trestem mírnějším. Kdo spáchá čin uvedený výše, není trestný, nemohl-li oznámení učinit, aniž by sebe nebo osobu blízkou uvedl v nebezpečí smrti, ublížení na zdraví, jiné závažné újmy nebo trestního stíhání.

17. K tomuto blíže úprava v ustanovení § 68 odst. 3 písm. b) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR.

Prolovení mlčenlivosti vpředpisech trestního práva:

- oznamovací povinnost při páchání taxativně vymezených činů u trestného činu **neoznámení trestného činu**;
- překažení páchání trestného činu u taxativně vymezených činů u trestného činu **nepřekažení páchání trestného činu**;
- Policie ČR může **pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané nebo pohřešované osobě** žádat od zdravotní pojišťovny nebo poskytovatele zdravotních služeb podání informací o době a místě poskytnutí zdravotních služeb této osobě;
- Policie ČR může za účelem **zjištění totožnosti neznámé mrtvoly** žádat o poskytnutí údajů ze zdravotnické dokumentace.

Za jiných okolností lze Policii ČR a dalším orgánům činným v trestním řízení **podat informace bez souhlasu pacienta pouze se souhlasem soudce.**

zdravotnické dokumentace. Jedná se tak o výjimečnou situaci, ve které je možné žádat informace a potřebnou součinnost bez předchozího souhlasu soudce⁽¹⁸⁾.

Konec první části

V druhé části se budeme věnovat dalším úpravám prolomení povinné mlčenlivosti zdravotníků, a to zejména podle zákona o zdravotních službách, oznamovací povinnosti zdravotníků ve vztahu k orgánům ochrany veřejného zdraví a orgánům sociálně-právní ochrany dětí.

18. K problematice úmrtí ve vztahu k oznamovací povinnosti pro úplnost uvedme ještě následující. Lékař má povinnost neprodleně informuje Policii České republiky, jde-li o podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem nebo sebevraždou, zemřelého neznámé totožnosti, úmrtí, ke kterému došlo za nejasných okolností; lékař provádějící prohlídku těla zemřelého provede jen nezbytné úkony tak, aby nedošlo ke zničení nebo poškození možných důkazů nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo že jde o sebevraždu. A dále má-li prohlížejí lékař podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem nebo sebevraždou, oznámí ihned tuto skutečnost Policii ČR; vznikne-li při pitvě podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem, pitva se přerušuje se Policií ČR.